

Rekopieerd v. de Kerstkaart van Bär.

Hoe onuitspreekbaar is het wat een mens hier vindt:

een God toont ons zijn aangezicht: wij zien alleen een kind....

Zo is de mens geschapen: naar Gods gelijkenis en beeld, — *onweerlegbaar?*
een God, zo broos en teder, die onze wonden heelt.

Zo hoort een mens te leven: in kleinheid schuilt de kracht. — *Nee, want het*

Voor wie dat ziet, groeit er een groot licht in de nacht

*staen naar macht
zit in het DNA van de
mens!*

Lieve vrienden in Brussel, ^{23/2} 2021
na de sneeuw en ijzige koude die ons een weeklang
in de ban hield of er een 11 Stedentocht gereden
Zou kunnen worden, zette na die week de dooi in
en beleven wij op ons dakterras een temperatuur
van 17° Celsius in februari ~~moet~~ bene! Ik hoop dat
de oleanders en oljebomen de -13° Celsius overleefd
hebben.

Dank voor het opsturen van het artikel over Claartje
Kruiff in de HaagPost. Het is bijzonder dat zij
in een kerkorganisatie haar levensbestemming
heeft gevonden met het uitleggen van Gods bedoeling
voor de mens op aarde. Ik, à mon avis, vind het
te abstract. De kerntaak van de juridische opleiding
is om abstracties te definiëren! "God" is een abstractie.
Als ik vroeg om "God" te definiëren, dan kreeg ik als
antwoord toegeschreven kenmerken ^{om} dat was niet exact
genoeg. Joseph Campbell's definitie van God is een
lyl-opener. Christendom is nog maar 2000 jaar oud.

Waarom is de devotie aan de voor-Christelijk
goden heideus (op de Joodse God na)?

Het scheppingsverhaal van de oude Perzen en van de
Babyloniërs wijken niet veel af van het Joodse
scheppingsverhaal. Konstatie ik (zie de citaten uit
het boek van Jona Lendering over Alexander de Grote.
"Zo is de mens geschapen: naar Gods spijkens en beeld,"
laat Bär ons weten. De mens "impliceert de mensheid."
De mensheid is sterfelijk, ergo God is sterfelijk of niet?
God als abstractie is niet sterfelijk.

Alles kan ik verdragen,
het verdorren van bonen,
stervende bloemen, het hoekje
aardappelen, kan ik met droge ogen
zien rooien, daar ben ik
werkelijk hard in.

Maar jonge sla in september,
net geplant, slap nog,
In vochtig bedjes, neen.

Rutger Kopland

In dit gedicht van Kopland wordt
de droosheid en de tederheid van
jonge sla geplant in September,
nog slap in hun vochtige bedjes.
Voor wie die ontroering niet
ondergaat moet zijn emotioneel
te kort door een psychiater laten
behandelen, Adriano dixit

Gisteren en vandaag zijn 17°Celsius op het dakterras schreef
ik al. Eigenlijk zou ik nu de houten plankieren moeten
schuren om het terras schoon te maken van algen en mosvorming.
"Een zwaluw maakt nog geen zomer," is het excuus om deze brief
te schrijven met de bijlagen. Na ik deze brief op de post ge-
daan heb, ga ik weer lezen in het zeer onderhoudend boek van
Robert Hughes "De Zeven levens van Rome". Het een inhaalslag
van mijn gemiste Gymnasium scholing, waar ik door mijn
Brussels vrienden op aangesproken word veel lieft (Pr., ook van Vera
Nothi

Jona Lendering, auteur

Alexander de Grote

De ondergang van het Perzische reik.

Citaat Bldz. 162

Tijdens zijn reis naar het oosten opende **Darius III** onderhandelingen met Alexander. Zoals gezegd bood hij hem in december **333 v.Chr.** een onmetelijke losprijs voor de koninklijke familie en suggereerde hij, zonder territoriale concessies te doen, een gelijkwaardig bondgenootschap. Het was een opmerkelijk gul aanbod voor een **Perzische koning**.

Ahuramazda (wijze heer) die 'deze Aarde had geschapen, de Hemel daarboven had geschapen, de mensen had geschapen, het geluk van de mensen had geschapen en Darius tot hun koning had gemaakt', had dat koningschap bedoeld als heerschappij over de gehele mensheid. In theorie had de koning der koningen geen gelijke, maar Darius was een realist. **Einde citaat**

Citaat bldz.179

De Babyloniërs, of althans degenen die de ons bekende teksten schreven, verwachtten dat een goede koning zorgdroeg voor de tempels, in het bijzonder die van de oppergod **Marduk**, de Esaglia (het huis dat zich verheft).

Deze godheid was zo eerbiedwaardig dat de Babyloniërs zijn naam niet uitspraken, maar hem in plaats daarvan aanduiden als **'Bel'** (heer).

Hij had de kosmos geschapen.

Bel, wiens naam ze vertalen, met 'Zeus', doorkliefde de duisternis en scheidde hemel en aarde. En hij gaf alles in de kosmos zijn plaats. Maar de dieren verdroegen de kracht van het licht niet en kwamen om. Toen **Bel** zag dat het land woest en ledig was, beval hij een van de goden hem het hoofd af te snijden, aarde met zijn wegstromende bloed te kneden en mensen te vormen en dieren, die de lucht konden verdragen. **Einde citaat**